

De vigtigste ritualer i Islam kan beskrives gennem Islams fem søjler, som beskriver de fundamentale ritualer, som en muslim indgår i – dette omfatter både daglige, årlige og livstidsmæssige ritualer:

Nedenstående er et uddrag fra Religion.dk (<https://www.religion.dk/viden/det-vigtigste-vide-om-islams-fem-s%C3%B8jler>) af beskrivelsen af Islams fem søjler.

Søjlerne forklarer udover de vigtigste ritualer også hvorfor trossamfundet samler og faciliterer troende muslimer omkring aktiviteter beskrevet ovenfor i punkt 9.

Bemærk, at der som yderligere eksempel på et centralt ritual er vedhæftet det islamiske begravelsesritual.

DE FEM SØJLER

1. søjle i islam: Trosbekendelsen (Shahada)

Trosbekendelsen er islams første søjle og den første gerning, der foretages ved konversion til islam. Shahada, der betyder vidnesbyrd, udspejler islams grundlæggende principper, monoteismen og Muhammeds status som islams profet.

Hvordan konverterer man til islam?

Budskabet i shahada drager paralleller til de to første af De 10 bud, som forbyder polyteisme. Både sunni- og shiamuslimer benytter shahada. Men i visse grene af shiaislam tilføjes et tredje led, der beskriver Alis ophøjede status ifølge shiitiske overbevisninger.

Shahada optræder i dag på flag og bannere i nogle muslimske lande. Også kunstneriske fremstillinger af ordene i den muslimske shahada findes i kalligrafi, smykker og husdekorationer/pyntegenstande.

Shahada optræder også som en fast del af muezzinens kald til bøn. Muezzinen er den lærde, som er udpeget til at kalde til bøn fra minareten. Yderligere er shahada også en vigtig del af islams daglige bønner, hvor shahada gentages flere gange.

2. søjle i islam: Tidebønnen (Salat)

Tidebønnen er islams anden søjle, en pligt for enhver muslim over 10 år. Tidebønnen kan udføres i hjemmet eller i moskeen, når muezzinen kalder til bøn. Inden tidebønnen går i gang, er det nødvendigt at udføre et renselses-ritual, kaldet wudu. Ritualet foregår ved, at kroppen skylles med vand. Befinder muslimen sig et sted, hvor vand ikke er tilgængeligt, kan sand benyttes, hvilket kaldes tayammum.

Selvom tidebønnen er en pligt, er der enkelte forbehold, som kan fritage en muslim fra at bede tidebøn. Svær sygdom, handicap, graviditet eller menstruation fritstiller muslimen fra at udføre tidebøn.

Tidebønnen er nævnt i Koranen i Isra-suraen, der beskriver Muhammeds natlige rejse fra Mekka til Jerusalem og himmelfart, hvor Muhammed blandt andre møder Abraham, Moses og Jesus.

Her forhandles antallet af tidebønner fra 50 til fem daglige bønner mellem Muhammed og ærkeenglen Gabriel. Moses hjælper Muhammed til at fastsætte tidebønnernes antal til fem daglige bønner. Mænd og kvinder er adskilt i bønnen, både i hjemmet og i moskeen. Mændene står på de forreste rækker foran imamen, kvinderne bagved eller i et separat rum.

3. søjle islam: Almisse (Zakat)

Ved at give zakat betaler en muslim 2,5 procent af sin årlige indkomst til velgørende formål. Enhver muslim, der ejer mere end værdien af 89 gram guld, skal betale zakat. Zakat betales også i forbindelse med ramadanen, hvor der betales et engangsbeløb per muslim i en husstand med det formål at bispise en fattig muslim i fastemåned.

Oprindelsen af zakat har rødder i jødedommen, hvor man betaler zedekha til velgørende formål. Zakatbetalingen har ikke kun et velgørende formål, men er også en renselsesproces, hvor muslimerne forsøger at materialisme ved at hjælpe andre, som er knapt så velstillede.

Ser man på zakats oprindelse i en muslimsk sammenhæng, kan zakat spores tilbage til de første år efter Muhammeds udvandring fra Mekka i 622 e.Kr. Her havde nye konvertitter og udvandrede muslimer brug for økonomisk støtte, samtidigt med at slagene med de polyteistiske stammer i Mekka skulle finansieres. Derved blev zakat en pligt for enhver muslim.

I dag har zakat udelukkende velgørende formål. I løbet af de seneste 50 år er mange muslimer udvandret til lande, som ikke er muslimske, og også her indsamles zakat. Pengene går både til velgørende formål i muslimernes nye samfund og til fattige i den muslimske verden. I Danmark indsamler både moskeer og islamiske trossamfund zakat-penge. Blandt dem er Muslimernes Fællesråd, der indsamler zakat og omfordeler den gennem Danish Muslim Aid.

4. søjle i islam: Fasten (Sawm) under ramadanen

Koranen befaler muslimerne i flere vers at faste. Muslimerne faster i ramadan-måned. Fasten betyder, at muslimerne ikke må indtage hverken mad eller drikke eller dyrke sex mellem solopgang og solnedgang.

Fasten startes med et måltid inden fajr-bønnen, som bedes inden solopgang. Måltidet kaldes suhur. Ved solnedgang brydes fasten ved et iftar-måltid. Måltidet nydes ofte i fællesskab med familien, som vil være

samlet omkring flere retter end sædvanligt. Alternativt kan en muslim bryde fasten sammen med andre muslimer i den lokale moske.

Muslimerne har siden 623 e.Kr. fastet i [ramadan](#)-måned. Man markerer den første åbenbaring, som Muhammed modtog gennem ærkeenglen Gabriel. Yderligere faster muslimerne for at gennemføre en spirituel renselse og bekæmpe materielle og kødelige fristelser.

Oprindelsen af muslimernes faste kan spores til både jøderne og de polyteistiske arabere på den arabiske halvø, som fastede ved Yom Kippur. Selvom fasten er en pligt, er gravide, syge, rejsende og ældre muslimer ikke pålagt at skulle faste under ramadanen.

Fasten har bevaret sin oprindelige form, og derfor har den i vor tid bragt flere udfordringer for den fastende end at skulle afholde sig fra at spise og drikke. Rygning er for eksempel ikke tilladt for en fastende muslim, og udbredelsen af internettet og seksualiserede reklamer har gjort den fastendes hverdag sværere, da en fastende muslim ikke kun skal afholde sig fra sex, som handling, men også seksuelle tanker er forbudte under fastens forløb.

5. søjle i islam: Pilgrimsfærd til Mekka (Hajj)

Islams femte og sidste søjle er pilgrimsfærdens til [Mekka](#), hajj. Hajj er den sidste pligt, en muslim har over for sin Gud. Selvom pilgrimsfærdens er en central del af islam, så findes der enkelte forbehold, som fritager muslimerne fra denne pligt. Pilgrimsrejsen er forbeholdt den, som er fysisk i stand til at udføre ritualer og har de nødvendige økonomiske midler, da pilgrimsfærdens ikke er ment som en byrde, men en åndelig renselsesproces.

Den, der gennemfører en pilgrimsrejse til Mekka, vil gennem hajj-ritualet opnå syndsforladelse og vil derefter kunne kalde sig selv hajji (pilgrim). Det mest kendte billede fra pilgrimsfærdens er de mange muslimer, som messende cirkulerer rundt om Kabaen i Mekka, men de er hverken de første eller eneste, som har gjort cirkuleret rundt om Kabaen.

Historisk har både [kristne](#), [jøder](#) og [polyteister](#) udført pilgrimsritualer ved at kredse rundt om Kabaen, som det er beskrevet af den britiske religionshistoriker Karen Armstrong i bogen Islam: A short history.

Muslimerne udfører pilgrimsfærdens og anser Kabaen som hellig, da muslimske kilder beskriver den som Abrahams hjem, bygget på stedet, hvor Adam rejste det første tempel til ære for Gud.

Inden pilgrimsfærdens begyndelse vil de mandlige pilgrimme lade sig barbære, de klipper neglene og rager håret for at iføre sig ihram-klæderne, som består af to hvide stykker stof. Kvindelige pilgrimme rager ikke

håret, men iklæder sig også hvide klæder under pilgrimsfærden. Hvert år foregår pilgrimsfærden fra den 8.-12. dhul hijja (pilgrimsfærdsmåned).

Den første pilgrimsfærd udført af Muhammed og hans følgere foregik på de samme dage i 630 e.Kr. Den første pilgrimsfærd for muslimerne skete efter, polyteisterne i Mekka overgav sig til Muhammeds hær uden nævneværdig modstand. I 632 e.Kr. udførte Muhammed sin sidste pilgrimsfærd, som i eftertiden fik titlen afskedspilgrimsfærden. Her udførte Muhammed alle de ritualer, der i dag er forbundet med hajj og holdt sin sidste tale for sine følgere.

Koranen refererer flere steder til pilgrimsfærdens ritualer, blandt andet i suraen Albaqara (kapitlet om kalven). Her står de fleste hajjritualer nævnt og pligten til at udføre hajj er understreget i kapitlets vers 125 med ordene:

Drag ud i hajj eller umrah til Guds ære. Hvis I er forhindret, så bring et offer alt efter jeres formåen, og lad jer ikke kronrage, før offergaven har nået sit mål. De af jer, der er fysisk eller psykisk syge, bør i stedet faste, give almisse eller bringe et offer.